

PONEDJELJAK — 03.02.2025. <i>Sveti Blaž, b. i mč.</i>	ČETVRTAK — 06.02.2025. <i>Sveti Pavao Miki i dr., mč.</i>
18.00 sveta Misa /blagoslov grla	18.00 sveta Misa
UTORAK — 04.02.2025.	PETAK — 07.02.2025. PRVI PETAK
18.00 sveta Misa	18.00 sveta Misa
SRIJEDA — 05.02.2025. <i>Sveta Agata, dj. i m.</i>	SUBOTA — 08.02.2025.
08.00 sveta Misa	17.30 sv. krunica / sv. Ispovijed 18.00 sveta Misa

LISTIĆ ŽUPE NJIVICE

02.02.2025.

SVIJEĆNICA

Godina: XII
Broj: 658

NEDJELJA – 09.02.2025.: V. NEDJELJA KROZ GODINU—DAN ŽIVOTA

10.30 ŽUPNA SVETA MISA

*11.30-17.30 cjelodnevno Euharistijsko klanjanje
17.30 završetak Euharistijskog klanjanja*

18.00 SVETA MISA

ŽUPNI URED JE OTVOREN: PETAK, 07.02.2025. OD 10.00 DO 12.00 SATI

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

03.02.	+ Nikola Karabaić	07.02.	+ Anton Pavić
04.02.	+ Dragutin Piršić	08.02.	+ iz obitelji Justinić
05.02.	+ Danica	09.02.	10.30: PRO POPULO (za narod) 18.00: + Mila Volarić
06.02.	+ Milica Sandalj		

župni ured Rođenja BDM , Placa 3, HR 51512 Njivice
 odgovara: vlč. M^o Josip Vidas, župnik
 tel: 051/846-163 e-mail: info.zupanjivice@gmail.com
 web adresa: www.zupa-bdm-njivice.hr
 ERSTE račun: HR62 2402 0061 1001 2256 9

Iz Evanđelja po Lukii: (Lk , 1-1,4)

Kad se po Mojsijevu Zakonu navršise dani njihova čišćenja, poniješe Isusa u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu – kao što piše u Zakonu Gospodnjem: Sva-ko muško prvorodence neka se posveti Gospodinu! – i da prinesu žrtvu kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili dva golubića. Živio tada u Jeruzalemu čovjek po imenu Šimun. Taj čovjek, pravedan i bogobožan, iščekivaše Utjehu Izraelovu i Duh Sveti bijaše na njemu. Objavio mu Duh Sveti da neće vidjeti smrti dok ne vidi Pomazanika Gospodnjega. Ponukan od Duha, dođe u Hram. I kad roditelji unijehše dijete Isusa da obave što o njemu propisuje Zakon, primi ga on u naručje, blagoslovi Boga i reče:

»Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj, u miru! Ta vidješe oči moje spasenje tvoje, koje si pripravo pred licem sviju naroda: svjetlost na prosvjetljenje naroda, slavu puka svoga izraelskoga.«

Otac njegov i majka divili se što se to o njemu govori. Šimun ih blagoslovi i reče Mariji, majci njegovoj: »Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan – a i tebi će samoj mač probosti dušu – da se razotkriju namisli mnogih srdaca!« A bijaše neka proročica Ana, kći Penuelova, iz plemena Ašerova, žena veoma odmakla u godinama. Nakon djevojaštva živjela je s mužem sedam godina, a sama kao udovica do osamdeset i četvrte. Nije napuštala Hrama, nego je postovima i molitvama danju i noću služila Bogu. Upravo u taj čas nadođe. Hvalila je Boga i svima koji iščekivahu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o djetetu. Kad obavije sve prema Zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju, u svoj grad Nazaret. A dijete je raslo, jačalo i napunjalo se mudrosti i milost je Božja bila na njemu.

Riječ Gospodnja.

VIDJEŠE OČI MOJE SPASENJE TVOJE.

Sviječnica je narodno ime za blagdan Prikazanja Gospodinova, koji se slavi 2. veljače. U novome kalendaru (iz 1970. godine) božićno vrijeme završava Krštenjem Gospodinovim, početkom siječnja. No prema nekadašnjoj tradiciji Sviječnicu se smatralo posljednjim danom božićnoga vremena. Ali, što je Sviječnica? Kako bismo razumjeli ovaj blagdan, moramo razumjeti ponešto o židovskoj tradiciji i povijesti.

Čišćenje i prikazanje

Prema knjizi Levitskoga zakonika (Lev 12,1-4), kada bi žena rodila muško dijete, sedam dana ju se smatralo „nečistom“. Zatim, osmoga dana, dijete bi bilo obrezano, u skladu sa savezom što ga je Bog sklopio s Abrahamom.

Poslije toga, kroz preostalih trideset i tri dana, žena bi ostala kod kuće kako bi se oporavila, i kako bi prestalo poslijeporođajno krvarenje. Nakon četrdeset dana roditelji bi pošli u Hram u Jeruzalemu radi obreda čišćenja. Tada bi se prikazala žrtva za grijeh – janje, ili za siromašne – dva golubića ili dvije grlice.

Otkupljivanje prvorođenoga sina

U Knjizi Izlaska Bog je govorio Mojsiju i rekao: „Meni posvetite svakoga prvorođenca! Prvenci materina krila kod Izraelaca, i od ljudi i od životinja, meni pripadaju!“ (Izl 13,2) U vrijeme Isusova rođenja to se sastojalo od hramskoga poreza od pet šekela, koji su roditelji davali svećeniku da prinese pashalnu žrtvu. Tom se žrtvom prvorođenoga sina „otkupljivalo“, ili izbavljalo iz ropstva.

U Lukinu Evanđelju otkupljivanje se ne spominje u odnosu na prikazanje Gospodinovo, nego se naglašava posvećenje Bogu. To pokazuje kako Isusu ne treba otkupljivanje, nego da je on savršena žrtva, koja će se prinijeti kako bismo mi bili vječno oslobođeni iz ropstva grijehu.

Šimunovo proročanstvo

Za vrijeme prikazanja Gospodinova, u Hram je došao pravedan čovjek imenom Šimun. On je cijeloga svojega života iščekivao dolazak Mesije. On je držao dijete Isusa u naručju, govoreći: „Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj, u miru! *Ta vidješe oči moje spasenje tvoje, koje si pripremio pred licem svih naroda: svjetlost na prosvjetljenje naroda, slavu puka svoga izraelskoga.*“ (Lk 2,29-32)

Drugim riječima, Mesija kojega je on držao u svojem naručju dolazio je radi pravednika i radi grešnika, radi Židova i radi poganina. Zatim se Šimun obratio Mariji i Josipu i rekao im: „[...] Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan – a i tebi će samoj mač probosti dušu – da se razotkriju namisli mnogih srdaca!“ (Lk 2,34-35)

Te su Šimunove riječi nadahnule zamisao o Sviječnici, jer Isus je svjetlo narodima. On je svjetlo koje dolazi na svijet kako bi otjeralo grijeh i tamu. On je naš Svećenik, Prorok i Kralj. Upravo to otkrivaju nam tajanstvene Šimunove riječi.

Sviječ

Razmislite o svojem vlastitome „prikazanju“ pri svojem krštenju. Uskrsna svijeća, koju se prvi put pali na uskrsnome bdjenju, a koja je najistaknutije „Svjetlo Kristovo“ u liturgiji, bila je zapaljena pri vašemu krštenju.

Njezinim je plamenom zapaljena manja, krsna svijeća. Crkva je dobro uočila tu poveznicu. Još od sedmoga stoljeća, 2. veljače, na blagdan Prikazanja Gospodinova, blagoslivljaju se svijeće. Odatle je i došao naziv „Sviječnica“.

Sveti Blaž – pomoćnik u bolestima grla

Na današnji dan svake godine po svim crkvama dijeli se blagoslov grla, po zagovoru sv. Blaža, biskupa i mučenika. Svećenik s dvjema svijećama pristupi vjerniku i moli: „Po zagovoru sv. Blaža, biskupa i mučenika, oslobodio te Bog od bolesti grla i od svakoga drugoga zla!“ Taj je blagoslov takozvana blagoslovina naše Crkve. On se temelji na prastaraj predaji po kojoj je sv. Blaž svojim blagoslovom spasio dječaka kome je u grlu zapela riblja kost. Kod blagoslovina Crkva moli Božju pomoć u raznim potrebama, a po zaslugama Isusa Krista i zagovoru svetaca.

Sveti Blaž bio je također jedan od onih nebrojenih junaka prvih stoljeća crkvene prošlosti koji su svoje uvjerenje zapečatili krvlju i životom. Potjecao je iz grada Sebaste u Armeniji. Već kao dječak i mladić više je mislio na posvećenje svoje duše, na stjecanje vrлина nego na radosti i užitke ovoga svijeta. Veoma rano učinio je ono što mi danas nazivamo „fundamentalna opcija“, posvemašnje opredjeljenje za Krista, njegov nauk i za potpun kršćanski život. Bio je za ono doba izobražen čovjek i vršio je službu liječnika. U njoj je bio veliki prijatelj siromaha i bolesnika. Pomagao im je ne samo kao liječnik, već još više kao kršćanin koji je u njima gledao i susretao samoga Krista. Svojim držanjem i dobročinstvima postao je u gradu veoma popularna i obljubljen osoba. A kako je tada Božji narod birao biskupa, to su po biskupovoj smrti na njegovo mjesto izabrali Blaža. I tako on od liječnika postade apostolski nasljednik i pastir Kristova stada. Novu, još odgovorniju, službu vršio je svim žarom. Za vrijeme cara Licinija buknuo je na Istoku opet strašan progon kršćana. Prvi su na udaru bili pastiri. Progonitelji znaju da najprije treba udariti po pastiru pa će se onda i stado lako raspršiti i uništiti. Blaž je svoje vjernike bodrio da ustraju u vjeri. Njega su svećenici molili da se skloni pred neprijateljima, što je on i učinio. Ali su ga ipak otkrili, zatvorili i mučili ne bi li ga prisilili na otpad. Sveti biskup je hrabro podnio sve okrutne muke i nije se dao ničim zastrašiti. Krvnik mu je godine 317. odrubio glavu.

čišćenje crkve	Dragica Blaži / Meri Rukavina
otključavanje crkve	Traže se D O B R O V O L J C I !!!
čitači Nedjeljom	N. Dapčić / E. Crvić / M. Franki
mežnjar	Anton Jakominić